

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ"

Δὲν ξεύρομε ἀκριβῶς τὴν αἰτία γιὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀθήνας ἀποφάσισε νὰ γιορτάσῃ ἀργότερα τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ μεγάλου μας Ποιητῆ.

Ἐλπίζομε — καὶ τὸ εὐχόμαστε μ' ὅλη μας τὴν καρδιά — πὼς σκόπιμοι λόγοι γιὰ σοβαρώτερη ὀργάνωση καὶ ἀποτελεσματικώτερη δράση ἦταν ἡ μόνη ἀφορμὴ τῆς ἀναβολῆς αὐτῆς.

Ἡ « Νέα Ζωή » ὅμως πού πρώτη μετάδοσε στὴν Αἴγυπτο τὴν εἰδηση τοῦ γιορτασμοῦ καὶ ἐγκολπώθηκε αὐθόρμητα τὴν ὥραϊαν αὐτὴν ἰδέα, ἐθεώρησε καλὸ νὰ γιορτάσῃ ἐγκαιρα, μὰ πού ἦταν ἔτοιμη καὶ ἀκόμα γιὰτὶ ἀνάγγειλεν ἐπίσημα τὴν ἐκδοσὴ τοῦ πανηγυρικοῦ τεύχους στὸ ὁποῖο θὰ δημοσιεύονταν οἱ γνῶμες πού εἶχε ζητήσει ἀπὸ διαπρεπεῖς ξένους Ἑλληνιστὲς καὶ δικούς μας λογίους.

Ἡ « Νέα Ζωή » ἐκφράζει σ' ὅλους τὶς ζωηρὲς τῆς εὐχαριστίες γιὰ τὴν πρόθυμη συμμετοχὴ τους.

Ἡ γιορτὴ τῆς πεντηκονταετηρίδας δόθηκε σεμνὴ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου (13-2-1926) στὴν αἴθουσα πού εὐγενικὰ τῆς παραχώρησε ὁ « Αἰσχύλος - Ἀρίων ». Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἦταν μεγάλη. Παρευρέθησαν, ὁ ἐξαίρετος Γεν. Πρόξενος κ. Π. Καψαμπέλης — πού ἡ ἀναχώρησή του ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια μᾶς λυπεῖ βαθειά, — ὁ Ὑποπρόξενος κ. Σούρλας, ὁ δικαστὴς στὰ Μικτὰ κ. Στ. Βλάχος, ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ἑλλ. Σχολῶν κ. Παλαιολ. Γεωργίου, ἡ Διευθύντρια τοῦ Ἀβερωφείου Παρθεναγωγείου κ. Ὑπατ. Στάμπα, ἀρκετοὶ ἐπιστῆμονες, ὅλοι οἱ διανοούμενοι καὶ πολὺς διαλεχτὸς κόσμος.

Τὸ βράδυ τὰ μέλη τῆς « Νέας Ζωῆς » καὶ ἀρκετοὶ φίλοι τῆς παρακατήσανε σ' ἐγκάρδιο συμπόσιο στὴν « Ἑλληνικὴ Λέσχη », τιμώντας τὸν Ποιητῆ.

Ἡ « Νέα Ζωή » θεωρεῖ ὑποχρέωσή της νὰ εὐχαριστήσῃ θερμὰ τὶς Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες τῆς Αἰγύπτου, (τὶς Ἀλεξανδρινὲς « Ταχυδρόμον Ὀμόνοια », « Ἐφημερίδα », « Στέμμα », « Δωδεκάνησον », « Ἴσιδα » καὶ τὶς Καϊρινὲς « Κλειώ », « Φῶς », « Κάϊρον », « Σφίγγα ») γιὰ τὸ θερμὸ ἐνδιαφέρον πού δείξανε γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς γιορτῆς καὶ γιὰ τὰ καλὰ τους λόγια.

Ἐπίσης γιὰ τὶς τιμητικὰς τους ἐκδηλώσεις, τὶς ἐφημερίδες τῆς Ἀθήνας « Ἐλεύθερον Βῆμα », « Πολιτεία », « Ἀγῶνα », τὸ σοβαρώτατο Παρισινὸ φύλλο πού ἐξυπηρετεῖ μὲ ζήλο τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ « Journal des Hellènes » καὶ τὸ φιλοπρόοδο μὲ τὴ νέα του ἐξέλιξη, Ἀλεξανδρινὸ περιοδικὸ « Φάρος ».

Ἀναδημοσιεύομε παρακάτω μερικὰ χαρακτηριστικὰ κομμάτια.

Ξεχωριστὰ ὅμως πρέπει νὰ εὐχαριστήσωμε τὸν πρύτανι τῆς Ἑλληνικῆς στὴν Αἴγυπτο δημοσιογραφίας κ. Σωτήρη Λιάτση, πραγματικὰ λεβεντάθρωπο πού μ' ἀληθινὴ ἀγάπη παρακολουθεῖ καὶ ἐμψυχώνει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐδῶ

λογοτεχνικής κίνησης. Ἐξὸν ἀπὸ τὴν ἄλλη διαλεχτή του συνεργασία, ἡ στήλη τῶν «Ἀναλέκτων» στὸν «Ταχυδρόμο» ἀχτινοβολᾷ πάντα ἀπὸ ἐξυπνάδα καὶ ὁμορφιά.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

«ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ», (15. 12. 1926.). Ἀνάλεκτα. Ἡ πεντηκονταετηρίς τοῦ Παλαμᾶ.

Δὲν εἶνε μόνον ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων οἱ Ἑταῖροι τῆς «Νέας Ζωῆς» διότι ἐτίμησαν διὰ τόσον ἐπιτυχοῦς φιλολογικῆς ἐφορτῆς τὸν μεγαλείτερον τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων ποιητῶν, ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ ποιητικοῦ του βίου.

Ἄλλ' εἶναι καὶ ἄξιοι τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωκαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ δείξῃ τόσον ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον της καὶ διὰ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ Ἑθνους, τῆς ὁποίας ἓνα τῶν ἐπιφανεστέρων ἐκπροσώπων ἐτίμησε καὶ αὐτὴ μετ' αὐτῶν προχθές.

Ἡ φιλολογικὴ αὐτὴ ἐφορτὴ τῆς «Νέας Ζωῆς» καθὼς καὶ τὸ πανηγυρικὸν τεῦχος τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδώσῃ πρὸς τιμὴν τῶν ποιητικῶν ἔργων τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, θὰ ἀποτελέσουν σημαντικὸν σταθμὸν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς νεοελληνικῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς λογοτεχνικῆς παρ' ἡμῖν κινήσεως.

«ΕΦΗΜΕΡΙΣ», (9. 12. 1926.). Ἡ «Νέα Ζωή» δὲν παρητήθη τῆς ιδέας νὰ ἐφορτάσῃ τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ Παλαμᾶ. Καὶ ὠργάνωσε διὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου συγκέντρωσιν εἰς τὸν «Αἰσχύλον» κατὰ τὴν ὁποίαν μέλη της θὰ ὁμιλήσουν ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ διαπρεπεστάτου τῶν συγχρόνων ποιητῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ θ' ἀπαγγεῖλουν ποιήματά του. Συγχρόνως ἐκτελοῦντες τὴν πρὸ τινων μηνῶν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν θὰ δημοσιεύσῃ μετ' ὀλίγον πανηγυρικὸν τεῦχος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ περιέχωνται αἱ γνώμαι τῶν ἐπιφανεστέρων Ἑλλήνων καὶ ξένων περὶ τοῦ ποιητοῦ.

«ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ», (14, 2. 1926.) Ὁ χθεσινὸς ἐφορτασμός τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Κ. Παλαμᾶ :

Σεμνὴ καὶ ἐπιβλητικὴ ἐτελέσθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ ἐφορτὴ τῆς Πεντηκονταετηρίδος τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ ὑπὸ τοῦ λογοτεχνικοῦ συλλόγου «Νέα Ζωή». Ἡ εὐρεῖα αἰθουσα τοῦ Αἰσχύλου καθὼς καὶ οἱ διάδρομοι ἦσαν ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένοι ἀπὸ κόσμον, ὅστις μετέβη ἵνα γνωρίσῃ κάτι ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἑθνικοῦ μας ποιητοῦ διὰ τὸν ὁποῖον γίνεται τόσος λόγος εἰς τὸν Ἑλληνικὸν καὶ Εὐρωπαϊκὸν Τύπον...

Πρῶτος ὁμιλήσεν ὁ γνωστὸς δικηγόρος Κ. Ν. Παππᾶς, ἐκ τῶν ιδρυτῶν τῆς «Νέας Ζωῆς». Μὲ ὕφος ἀπλὸν καὶ εἰς καθαρὰν δημοτικὴν γλῶσσαν ἀνέπτυξε μερικὰς ἀτομικὰς του σκέψεις ἐπὶ τοῦ πολυσχιδοῦς καὶ πολυτρόπου ἔργου τοῦ Παλαμᾶ, ἐξετάσας περισσότερον αὐτὸ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως.

Τὸν λόγον τοῦ κ. Παππᾶ ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα. Δεύτερος ὁ γνωστὸς ποιητὴς τῶν «Βαλσάμων» κ. Κ. Ν. Κωνσταντινίδης, ἡ «ψυχὴ» τῆς «Νέας Ζωῆς», εἰς ἓνα λόγον μεστὸν λυρικῶν ἐξάρσεων, παρουσίασε τὸν

ἄνθρωπον καὶ ἐξήτασε τὸν ποιητὴν, ὃχι μὲ τὴν συχνὰ στείραν ἀναλυτικότητα τοῦ κριτικοῦ, ἀλλὰ μὲ τὸν ἀγνὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ λάτρου καὶ τοῦ θαυμαστοῦ, καταχειροκροτηθεὶς.

Μετά ταῦτα, ὁ ἐπίσης ἐταῖρος τῆς «Νέας Ζωῆς» καὶ συντάκτης τοῦ «Ταχυδρόμου» κ. Γιάγκος Πιερίδης ἀπήγγειλε μὲ τέχνην τὸν πρόλογον τῆς «Ἀσάλευτης Ζωῆς», τρία κομμάτια ἀπὸ τὴς «Ἐκατὸ Φωνές» καὶ εἰς τὸ τέλος τὴν «Ἀνατολὴν» καὶ τοὺς «Ἰάμβους καὶ Ἀναπαίστους», χειροκροτηθεὶς.

Ἐν τέλει ὁ ποιητὴς καὶ Νεοζωϊστὴς κ. Γλαῦκος Ἀλιθέρης ἀνέλυσε τὸ χαρακτηριστικώτερον καὶ ἀνώτερον κατὰ τὴν γνώμην τοῦ μέρους τοῦ πολυμόρφου ἔργου τοῦ Παλαμᾶ, τὴν «Φοινικιάν».

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς ἐλήφθη τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα ἐκ μέρους Καϊρινῆς ομάδος διανοουμένων καὶ φανατικῶν φίλων τοῦ Παλαμᾶ :

«Φίλοι, παραστεκόμεθα νοερώς στὴ σεμνὴ μυσταγωγία τοῦ τελεῖτε γιὰ τὸ Μεγάλον μας Δάσκαλον Κωστὴ Παλαμᾶ καὶ σᾶς σφίγγομεν ἀδελφικά τὰ χέρια. Λουκάς Χριστοφίδης, Τάκης Τσάκωνας, Θ. Αὐλωνίτης, Ἰδ. Ψύχας».

“ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ”, (15.2.1923). Ὁ ἑορτασμός τοῦ Παλαμᾶ ἀπὸ τὴν «Ν. Ζωὴν».

Τὸ Σάββατον ἀπόγευμα εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Αἰσχύλου-Ἀριονος» ἔγινεν ἡ πολυπληθὴς συγκέντρωσις διὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Παλαμᾶ τὸν ὁποῖον ὀργάνωσεν ἡ «Νέα Ζωή». Οἱ παλαιοὶ ἰδρυταὶ τῆς «Νέας Ζωῆς», τοῦ σωματείου αὐτοῦ τῶν νέων ποῦ εἶχε δώσει στὴν Ἀλεξάνδρεια μιὰ λάμψι ξεχωριστὴ πνευματικῆς ζωῆς μαζὺ μὲ τὰ «Γράμματα» κατόπιν, ἐσῆκωσαν καὶ πάλιν τὰ μέτωπα ἀπὸ τῆς καθημερινῆς τῶν ἀσχολίης, ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῶν γραφείων καὶ τῶν ὑποθέσεων, καὶ ἔδειξαν ὅτι μένει πάντα στὴν ψυχὴ τῶν ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ ἀγάπη διὰ κάθε ὥρα τοῦ καὶ εὐγενικοῦ, ὅπως εἶνε καὶ ὁ ἑορτασμός ἑνὸς ποιητοῦ. Ἀλλωστε πολλοὶ ἐκ τῶν ἑορταστῶν αὐτῶν ποιεῖται καὶ λόγιοι προσῆλθον εἰς τὴν πανηγυρικὴν συγκέντρωσιν διὰ νὰ προσφέρουν φόρον ἀναγνωρίσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ὅπως σ’ ἓνα διδάσκαλον, στὸν ποιητὴν, ὁποῦ συμπληρῶνει τὰ πενήντα χρόνια ἀδιακόπου ἐργασίας καὶ παραγωγῆς, ἡ ὁποία μένει ὥρα τοῦ καὶ θαυμαστὸ μνημεῖο τῆς ἐποχῆς μας.

Πρῶτος ὁ κ. Κωστὴς Παππᾶς, ἀφ’ οὗ παρουσίασε τοὺς δύο Ἀλεξανδρινούς ποιητὰς Κ. Ν. Κωνσταντινίδην καὶ Γλαῦκο Ἀλιθέρη, ποῦ μίλησεν ὁ μὲν γενικά, ἀλλὰ θερμὰ καὶ μὲ πολλὴν ἔξαρσι γιὰ τὸν Παλαμᾶ ὡς ποιητὴ καὶ ὡς ἄνθρωπον καὶ ὁ δεύτερος ἀναλυτικώτερα μὲ πολλὴν σέβας καὶ θαυμασμό γιὰ τὴν «Φοινικιά» τῆς «Ἀσάλευτης Ζωῆς», τὸ κεντρικώτερον ἴσως ἔργο τοῦ Παλαμᾶ, μίλησε ὕστερα, χωρὶς νὰ κινή γενικὴ κριτικὴ τοῦ τόσο πλατειοῦ ἔργου τοῦ ποιητῆ, σχετικὰ μὲ τὴν ἐξήγησιν ποῦ δίνει ὁ ἴδιος στὴν στάση ποῦ κράτησεν ὁ Παλαμᾶς στὸ ποιητικὸν τοῦ ἔργο ἀπέναντι σὲ διάφορα προβλήματα τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Τέχνης, καὶ ἑξῶρα ἀπέναντι στὴ Γυναικα, στὴν Πατρίδα, στὴ Ζωὴ, τὴ θεία αὐτὴ ἀλήθεια, στὴν Τέχνη, τὸ θεο αὐτὸ ψέμα καὶ στὴ Γλῶσσα...

Μετά τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ὁμιλητὰς περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Παλαμᾶ ὁ κ. Πιερίδης ἀπήγγειλε μὲ πολλὴν χρῶμα μερικὰ ἀπὸ τὴν «Ἀσάλευτη Ζωή» καὶ τῆς «Ἐκατὸ Φωνές» καὶ μὲ τὴν ἡχώ τῶν ὡραίων στίχων τοῦ Ποιητῆ ἐτελείωσεν

ή σεμνή έορτή, ή όποία ήτο δίκαιος φόρος τιμής πρός τόν Ποιητή, και επί-
 μησε συγχρόνως εκείνους, οί όποιοι έθεώρησαν καθήκόν τους ν' άνεβάζουν
 τούς έργάτας τής σκέψεως και τοϋ ώραίου εις τό επίπεδον πού τούς πρέπει.

“ ΚΛΕΙΩ ”, (15.2.1926). ‘Η πεντηκονταετηρίς τοϋ Παλαμά
 από τήν «Ν. Ζωήν».

‘Επιβλητική και άνωτέρα πάσης προσδοκίας ύπήρξε κατά τό απόγευμα
 τοϋ παρελθόντος Σαββάτου ή υπό τών έταίρων τής «Νέας Ζωής» όργανω-
 θεΐσα έορτή τής πεντηκονταετηρίδος τοϋ μεγάλου μας ποιητοϋ Παλαμά.
 Μία άληθινή έθνική μυστιωγία και σπανία αισθητική κατάνυξις διά τούς
 παρασάντας...

•ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ• : ‘Ο χαριτωμένος ‘Αλεξανρινός χρονογράφος κ.
 ‘Αγ. ‘Αριστοκλής (‘Αριστό), άνταποκριτής τής έγκριτης ‘Αθηναΐκης έφημε-
 ρίδας, έδημοσίεψε τίς πραγματικά ώραΐες και γεμάτες ευγενικό ένθουσιασμό
 έντυπώσεις του στο φύλλο τής Τρίτης 3. 3. 1926 :

‘Επρεπε νά ήτο κοντά μας ό Παλαμάς τό απόγευμα τοϋ περασμένου
 Σαββάτου γιά νά έδοκίμαζε τήν πειό ευτυχισμένη συγκίνησιν πού μπορεί νά
 δοκιμάση ένας ποιητής ως αύτός. ‘Επρεπε νά εύρίσκετο εις τήν αίθουσαν
 τοϋ Αισχύλου-‘Αρίονος, γιά νά έψαυεν, άν είναι δυνατόν νά πεί κανείς, τά
 πενήντα χρόνια τής ποιητικής του ζωής ζωτανεμένα μέσα εις ύμνους συν-
 θεμένους από ανθρώπους πού τόν αισθάνθηκαν βαθειά, τόσον βαθειά ώστε
 νά τόν πανηγυρίσουν μ' ένα ένθουσιασμόν, με μίαν αγάπην, με μίαν εύλά-
 βειαν πού κατασυνέκίνησαν τό πυκνότεον άκροατήριόν των. Και τόν ένθου-
 σιασμόν, τήν αγάπην, τήν εύλάβειαν μετέδωκαν και εις τούς άλλους. ‘Ο Πα-
 λαμάς εάν ήτο κοντά μας τό περασμένο Σάββατο θά άπεκόμιζεν από τήν πνευ-
 ματικήν πανήγυριν πού ώργάνωσεν γι αύτόν ή ‘Νέα Ζωή’, τό σωματείο με
 τήν τόσο χυμώδη δρᾶσιν και τήν τόσην γιά τά νεοελληνικά γράμματα αγάπην,
 θ' άπεκόμιζε, λέγω, ό,τι μπορεί ν' αποκομίση ένας άνθρωπος τής σκέψεως
 έορταζόμενος εΐλικρινώς : τήν ευδαιμονίαν τής βαθείας εκτιμήσεως και αγά-
 πης τών άλλων πρός τό έργον του. Γιά τούς ‘Ελληνας λογίους μάλιστα, τών
 όποίων τά ύλικά κέρδη τών κόπων των, είναι συνήθως, τά κέρδη...των εκδο-
 τών των, και γιά τούς όποιούς τό κράτος διαθέτει μόνον... τήν αδιαφορίαν
 του, ή ήθική ικανοποιήσις άποτελεί πράγματι ήθικήν ευδαιμονίαν...

‘Αλλ' άν ό Παλαμάς δέν ήτο κοντά μας, άν δέν εύρέθηκεν εις άμεσον
 έπαφην με τήν δυνατήν συγκίνησιν τής όλης έορτής, εύρέθημεν όμως ήμεΐς
 όλοι κοντά του, τόσον κοντά του, ώστε ή σκέψις μας νά τόν παρουσιάξη έν
 μέσφ ήμῶν κατά τό απόγευμα τοϋ περασμένου Σαββάτου και νά τόν
 φανταζόμεθα συγκινούμενον μαζί μας.

‘Η Παλαμική έορτή μπορεί νά μή κατεκλύσθη από κύματα κόσμου
 μπορεί νά μήν εκλεισαν ή πόρτες τοϋ «Αισχύλου» διά νά άποσοβηθί ή
 άσφυξία τής αίθούσης. ‘Αλλά τί σημαίνει !... ‘Εγέμισεν αύτή από τόσους ‘Ελ-
 ληνας, όσοι έχρειαζόντο γιά νά εκδηλωθί ό σεβασμός τών όμογενών τοϋ
 έξωτερικοϋ πρός τόν κορυφαίον τών ‘Ελλήνων ποιητών. Και ήτο τόσο μάλλον
 τιμητικός ό σεβασμός αύτός τών ‘Ελλήνων ‘Αλεξανδρείας, όσο μεταξύ τής
 πλειοψηφίας τούτων και τοϋ Παλαμά έμεσολαβούσεν ή τζάζ μπάντ τών γλωσ-

σαμνυτόρων. Καί κάτι άλλο ακόμη : ή ιδέα ότι ο Παλαμᾶς ὡς νόημα ἦτο ἀκατάληπτος ! Γι αὐτούς δὲ τοὺς λόγους ή πρωτοβουλία τῆς «Νέας Ζωῆς» ὅπως πανηγυρίσῃ ἐδῶ τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ Παλαμᾶ ἦτο, ὅπωςδὴποτε τολμηρά, καὶ μερικοὶ ἐφοβοῦντο ἀποτυχίαν τῆς ἐορτῆς. Εἶχεν ακόμη ριφθῇ ή ιδέα νά γίνη μὲ προσκλήσεις, οὕτως ὥστε νά προσέλθουν εἰς αὐτὴν μόνον οἱ διανοοοῦμενοι. Ἄλλ' ή «Νέα Ζωή» ἐσκέφθη πολὺ ὀρθά, ὅτι ὁ Παλαμᾶς δὲν ἀνίκει, δὲν πρέπει ν' ἀνίκει, εἰς τοὺς ὀλίγους καὶ ὅτι ὁ καλλιτέρας πανηγυρισμὸς τῆς πεντηκονταετηρίδος του, ὁ συγκινητικώτερος φόρος τιμῆς πρὸς τὴν ποιητικὴν του ὠραιότητα καὶ δραῖσιν, ή ἀπτοτέρα ἀπόδειξις τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης—πάντα ταῦτα ἀπαιτοῦσαν μίαν ἐλευθέραν παροικιακὴν ἐκδήλωσιν, ή ὁποία θὰ προσέθετε τὴν τιμὴν τῆς εἰς τὴν διὰ τὸν Παλαμᾶν τιμὴν τῶν διανοουμένων μας. Αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ἐγίνε...

Πρῶτος ὕμνητῆς τοῦ Παλαμᾶ εἰς τὴν ἐορτὴν ὑπῆρξεν ὁ παλαιός, ὁ νῦν καὶ αἰεὶ «Νεοζωΐτης» κ. Κ. Ν. Παππᾶς, κοινοτικὸς ἐπίτροπος. Εἰς ὠραίαν δημοτικὴν, χωρὶς τολμηρότητες, τὴν ὁποίαν οἱ ἀκροαταὶ ἐδέχθησαν μὲ καταφανῇ εὐχαρίστησιν, μᾶς ἐδιάβασε μερικὲς σκέψεις τοῦ ἐπάνω στὸ ἔργο τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ. Μᾶς τῆς ἐδιάβασε δὲ μὲ μιὰ ζηλευτὴ γαλήνη στὴ φωνή καὶ στὴς κινήσεις. μὲ μιὰ καθαρότητα ἀλλὰ καὶ μὲ μιὰ θέρμη συγχρόνως, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἐτοποθέτησεν ὁλόκληρον τὸ περὶ τοῦ ποιητοῦ ἐγκώμιόν του. Καὶ ἦταν ὠραιοφτιαγμένο τὸ ἐγκώμιο!... Ἄθροίζω ἐδῶ καὶ κεῖ μερικὰ λουλούδια του καὶ συνθέτω μιὰ μικρὴ ἀνθοδέσμη :...

Ἐδῶ ἀκριβῶς ἐτελείωσε τὸν Παλαμικὸν του ὕμνον ὁ κ. Παππᾶς ἐν μέσῳ μιᾶς ὁμοβροντίας χειροκροτημάτων.

Εἰς τὸ βῆμα τὸν διεδέχθη ὁ γνωστός εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ποιητῆς τῶν «Βαλσάμων» καὶ συγγραφεὺς τοῦ πέρυσι παρασταθέντος εἰς τὰς Ἀθήνας «Ματωμένου Γέλοιου» κ. Κ. Ν. Κωνσταντινίδης. Αὐτὸς ἐξήτασε τὸν Παλαμᾶν ὡς ποιητὴν καὶ ὡς ἄνθρωπον. Σὰν ποιητῆς ὁ κ. Κωνσταντινίδης, ὁ καὶ πρῶτος ἐν ἴσοις εἰς τὴν «Νέαν Ζωήν», ἐτόνισε τὸν Παλαμικὸν ὕμνον του εἰς τὴν λύραν του, τὸν συνέθεσε μὲ τῆς μελωδικώτερες ἐκφράσεις, μὲ τὴν γλυκυτέραν ἀρμονίαν, μὲ ὅ,τι, τέλος, ποιητικῶς καὶ ψυχικῶς διέθετε τὸ καλλιτέρον. Εἰς ὅλα δὲ αὐτὰ πρέπει νά προστεθῇ καὶ ἓνα μέταλλο φωνῆς—ζηλευτό, καθαυτὸ ἡδονικό. Φαντάζομαι ὅτι εἰς τὸν Κωνσταντινίδην πρώτη ή φωνή θὰ ἤνοιξε τὸν δρόμο, πρὸς τὴν ποίησιν. Ἡ μούσα θὰ ἤλθε κατόπιν.

Ἄς συνθέσωμεν καὶ ἀπὸ τὸ ἰδικόν του Παλαμικὸν ἐγκώμιον ἓνα μπουκετάκι....

Χειροκροτήματα ραγδαῖα ἐκάλυψαν τὴν τελευταίαν συμβολικὴν εἰκόνα τοῦ κ. Κωνσταντινίδη.

Δύο ἄλλοι Νεοζωῖται συνεπλήρωσαν τὸ σεμνὸν αὐτὸ Παλαμικὸν ἀπόγευμα: ὁ ποιητῆς κ. Γλαῦκος Ἀλιθέρης, ὁ σπουδαιότερος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Παλαμιστῶν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς βαθείας μελέτης τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου Ἑλλήνων, ἀναλύσας τὴν Φοινικίαν, καὶ ὁ κ. Γιάγκος Πιερίδης, ἀπαγγείλας ἀριστοτεχνικώτατα τὸν πρόλογον τῆς «Ἀσάλευτης Ζωῆς», καὶ μερικὰ ἀπὸ τῆς «Ἐκατὸ Φωνές» καὶ τοὺς «Ἰάμβους καὶ Ἀναπαίστους».

Καὶ ἐτελείωσεν ή ὠραία Παλαμικὴ πανηγυρίς εἰς τὸν « Αἰσχύλο » μέσα εἰς μιὰ εὐλαβῇ διὰ τὸν μέγαν ποιητὴν συγκίνησιν τῶν Ἑλλήνων τῆς πόλεως αὐτῆς, διὰ νά ἐπισφραγισθῇ εἰς τὰς αἰθούσας τῆς «Ἑλληνικῆς Λέσχης»,

όπου οί έταίροι τής «Νέας Ζωής», άλλοι διανοούμενοι, δημοσιογράφοι και καλλιτέχναι παρεκάθησαν εις πλουσιώτατον γεῦμα. Κατ' αυτό, θερμόταται και πανευτυχείς ὑπέρ τοῦ μεγάλου ποιητοῦ ἔγιναν προπόσεις και ἀπηγγέλθησαν λαμπρῶς στίχοι του εις μίαν ἀτμόσφαιραν σπανίου διά τήν Ἀλεξάνδρειαν πνευματικοῦ θριάμβου!....

Ο ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Τόν περασμένο Δεκέμβρη, στή Λεμεσό τής Κύπρου, ὁ Σύλλογος τῶν «Μουσῶν» ἐπανηγύρισε στό Θέατρο Χατζηπαύλου τήν πεντηκονταετηρίδα τοῦ Ποιητή. Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Νικ. Κλ. Λανίτης ἔκαμεν ὥραία και θερμήν εἰσήγησιν, κι ὁ λόγιος διευθυντής τής «Ἀληθείας» κ. Μ. Δ. Φραγκούδης ἐμίλησε ἀναλυτικά, τονίζοντας σέ γενικῆς γραμμῆς τά κυριώτερα σημεῖα τής Παλαμικῆς ποιήσης.

Ἀπαγγελθῆκανε διάφορα ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ κ' ἐκτελεσθῆκανε συνθέσεις τοῦ Καλομοίρη πάνω στοὺς «Ἰαμβους και Ἀνάπαιστους» κλπ.

Ἐπίσης παρομοία γιορτὴ δόθηκε στή Λάρνακα ἀπὸ τὸ «Φιλολογικὸν Ὅμιλο.»

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ὁ «Σύλλογος τῶν Συναυλιῶν» στήν Ἀθήνα ἀφιέρωσε ἓνα μεγάλο μέρος μιᾶς συναυλίας του στὸν Ποιητή. Κ' ὕστερα ἀπὸ τήν ἐκτέλεσιν τής μουσικῆς τοῦ Καλομοίρη πάνω στὸ «Σ' ἀγαπῶ», ἐπρόσφερε στὸν Παλαμᾶ ἓνα στεφάνι ἀναμνηστικὸ

Τὴν τελευταία στιγμή μαθαίνομε ἀπὸ τήν Ἀθήνα τὴ σύσταση Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας. Τὸ γεγονός και μόνο πὼς ὁ Παλαμᾶς ὀνομάστηκε μέλος της στὸ τμήμα τῶν Γραμμάτων και τῶν Καλῶν τεχνῶν, μᾶς χαροποιεῖ ξέχωρα και μᾶς δίνει ἐλπίδες γιὰ μιὰ σοβαρὴ δράσιν ἀντάξια μὲ τὸν ψηλὸ της προορισμό.

ΤΟ ΝΟΜΠΕΛ

Η "ΝΕΑ ΖΩΗ" ΞΑΝΑΘΥΜΙΖΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ: ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ΑΚΑΔΗΜΙΑ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ Κ. Λ. Π. ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΝΟΗΣΗ, ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ' ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΣΟΥΝ, ΝΑ ΚΙΝΗΘΟΥΝ, ΝΑ ΕΡΓΑΣΤΟΥΝ, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΝΟΜΠΕΛ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ.

Τὸ Σύλλογο τῆς "ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ" ἀποτελοῦν οἱ:

ΑΛΙΘΕΡΣΗΣ ΓΛΑΥΚΟΣ
ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Δ.
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ.
ΖΑΓΡΑΣ ΠΗΛΙΟΣ
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Γ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Κ. Ν.
ΜΑΓΝΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ Θ.
ΠΑΠΠΑΣ Κ. Ν.
ΠΑΠΠΑΣ Ι. Ν.

ΠΑΥΛΙΔΗΣ Β.
ΠΕΤΡΙΔΗΣ Π.
ΠΕΤΡΙΔΗΣ Γ.
ΠΙΕΡΙΔΗΣ Γ.
ΠΗΛΑΒΑΚΗΣ Κ.
ΠΗΛΑΒΑΚΗΣ Γ.
ΣΑΡΡΗΣ Δ.
ΣΑΡΡΗΣ ΓΡ.
ΤΣΑΓΚΑΡΑΔΑΣ Κ.
ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Δ.

ΤΟ ΤΥΠΩΜΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΣΤΙΣ 7 ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ 1926